

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 4Asan/2/2017
Identifikačné číslo spisu: 3015200868
Dátum vydania rozhodnutia: 05.12.2017
Meno a priezvisko: JUDr. Jana Zemková
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2017:3015200868.1

ROZSUDOK

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Jany Zemkovej PhD. a zo sudcov JUDr. Nory Halmovej a JUDr. Milana Moravu, v právnej veci žalobcu: VISIMPEX spol. s r.o. so sídlom Nové Mesto nad Váhom, Klčové 85/1, IČO: 34 096 132, právne zastúpený JUDr. Ondrejom Krempaským, advokátom so sídlom Bratislava, Račianska 66, proti žalovanému: Finančné riaditeľstvo Slovenskej republiky so sídlom Banská Bystrica, Lazovná 63, o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného č. 1113323/2015 zo dňa 30. septembra 2015, konajúc o kasačnej sťažnosti žalobcu proti rozsudku Krajského súdu v Trenčíne č. k. 11S/110/2015-49 zo dňa 6. septembra 2016, takto

rozhodol:

Najvyšší súd Slovenskej republiky kasačnú sťažnosť žalobcu proti rozsudku Krajského súdu v Trenčíne č. k. 11S/110/2015-49 zo dňa 6. septembra 2016 z a m i e t a .

Žalobcovi náhradu trov kasačného konania n e p r i z n á v a .

Odôvodnenie

1.

1.1 Napadnutým rozsudkom Krajský súd v Trenčíne rozhodol tak, že žalobu žalobcu zamietol, keďže dospel k záveru, že žalovaný, ako aj finančný orgán prvého stupňa dostatočne zistili skutkový stav, zabezpečili potrebné podklady, ktoré správne vyhodnotili a vyvodili správny právny záver, s ktorým sa krajský súd stotožnil. Finančné orgány rozhodli v súlade so zákonom, a preto krajský súd žalobu ako nedôvodnú zamietol postupom podľa § 190 zákona č. 162/2015 Z. z. Správny súdny poriadok (ďalej len „SSP“).

1.2 Predmetom konania na Krajskom súde v Trenčíne bolo preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného č. 1113323/2015 zo dňa 30. septembra 2015, ktorým žalovaný zamietol odvolanie žalobcu a súčasne potvrdil prvostupňové rozhodnutie Colného úradu Trenčín č. 1096631/1/206385/2015 zo dňa 19. mája 2015, ktorým bol žalobca uznaný zodpovedným z dopustenia sa colného deliktu podľa § 70 zákona č. 199/2004 Z. z. Colný zákon (ďalej len „Colný zákon“), spôsobom uvedeným v § 72 ods. 1

písm. d/ Colného zákona, pretože žalobca v prípade údajov deklarovaných v rozhodnutiach v colnom konaní - v colných vyhláseniach č. 0666310101364 zo dňa 28.03.2011, č. 0666310101714 zo dňa 18.04.2011, č. 0666310103000 zo dňa 08.07.2011 a č. 0666310301272 zo dňa 11.03.2013 (ďalej aj „colné vyhlásenia“) spôsobil, že mu bol tovar prepustený na základe nesprávnych údajov. Za uvedené konanie bola žalobcovi uložená sankčná pokuta vo výške 500,- € spolu s povinnosťou uhradiť náklady spojené s prejednaním colného deliktu určené paušálnou sumou 33,19 € v zmysle § 78 ods. 3 Colného zákona.

1.3 Z pripojených administratívnych spisov krajský súd zistil, že rozhodnutie finančného orgánu prvého stupňa bolo prijaté po následnej kontrole vykonanej u žalobcu v dňoch 25.09.2014 až 07.11.2014. Táto kontrola bola zameraná na colnú hodnotu dovezeného tovaru, pripočítateľné položky k colnej hodnote, pôvod dovážaného tovaru, správnosť nomenklatúrneho zatriedenia dovezeného tovaru a správnosť vymerania dovozných platieb v colných vyhláseniach.

1.4 Krajský súd skonštatoval, že následná kontrola vykonaná u žalobcu nadväzovala na výsledky prešetrovania vykonaného úradom OLAF v Thajsku, ktoré sú obsiahnuté v Záverečnej správe OLAF zo dňa 05.06.2014. Vyšetrovanie OLAF preukázalo, že zásielky deklarovaného tovaru (spojovací materiál) nemajú pôvod v Thajsku, ale v Číne. Do Thajska tieto zásielky vstúpili v rámci colného režimu vyňatého z dovozných daní a ciel a po uskladnení boli dovezené do Európskej únie.

1.5 Podľa krajského súdu rozhodujúcou otázkou v danej veci bolo, či sa žalobca dopustil colného deliktu v zmysle § 70 Colného zákona, a to konaním alebo opomenutím tým, že porušil colné predpisy spôsobom uvedeným v ustanovení § 72 ods. 1 písm. d/ Colného zákona.

1.6 Krajský súd skonštatoval, že colné konanie je definované v § 24 ods. 1 Colného zákona tak, že ide o konanie, ktorého účelom je rozhodnúť či a za akých podmienok sa tovar, ktorý sa dováža, vyváža alebo prepravuje cez územie Slovenskej republiky, prepúšťa do navrhovaného colného režimu alebo sa mu prideli iné navrhované colne schválené určenie alebo použitie. Colné orgány v colnom konaní nepotvrdzujú pravosť ani správnosť údajov uvádzaných deklarantom na podanom colnom vyhlásení, a tiež nie sú povinné skúmať pravdivosť a správnosť týchto údajov. Za správnosť a pravdivosť údajov uvedených v colnom vyhlásení a sprievodných dokladoch zodpovedá v zmysle článku 199 ods. 1 Nariadenia Komisie (EHS) č. 2454/93 osoba, ktorá colné vyhlásenie podáva - deklarant alebo jeho zástupca, a nie colný orgán.

1.7 Krajský súd ďalej uvádza, že jedným z faktorov motivujúcich deklarantov uvádzať správne a pravdivé údaje o tovare je okrem iného aj inštitút následnej kontroly upravený v článku 78 ods. 2 Colného kódexu, ktorý umožňuje colným orgánom vykonať kontrolu tovaru a sprievodných dokladov aj po jeho prepustení v colnom konaní do navrhovaného colného režimu.

1.8 Krajský súd uviedol, že v prejednávacom prípade sa žalobcovi kládlo za vinu spáchanie colného deliktu, ktorého sa mal dopustiť tým, že v dôsledku údajov ním uvedených v colných vyhláseniach došlo k prepusteniu tovaru na základe nesprávnych údajov a následnému nesprávnemu výpočtu colného dlhu v nesprávnej, resp. nižšej sume.

1.9 Krajský súd ďalej skonštatoval, že napadnuté rozhodnutia boli vydané z dôvodu nedostatkov zistených v rámci následnej kontroly vykonanej u žalobcu, pričom tieto zistenia nadväzujú na výsledky prešetrovania príslušných orgánov OLAF v Thajsku. Krajský súd konštatuje, že orgány OLAF (Európsky úrad pre boj proti podvodom) majú legálne oprávnenia na výkon obdobných vyšetrovaní a pri výkone svojej činnosti sú viazané príslušnou legislatívou Európskej únie, ktorá je nadradená vnútroštátnej legislatíve Slovenskej republiky. Postup OLAF, spracovanie a obsah Záverečnej správy obsahujúcej výsledky predmetného vyšetrovania, boli vykonané v súlade s legislatívou Európskej únie. Finančné orgány tak neboli oprávnené zistené skutočnosti neakceptovať, prípadne ich odmietnuť. V tejto súvislosti krajský súd poukázal na čl. 11 Nariadenia Európskeho parlamentu a Rady (EÚ, EURATOM) č. 883/2013, upravujúceho aj činnosť OLAF, v zmysle ktorého výsledky vyšetrovania OLAF obsiahnuté v

správne, predstavujú prípustný dôkaz v správnych alebo v súdnych konaniach členského štátu.

1.10 Krajský súd teda nemal za sporné, že údaje v colných vyhláseniach uviedol žalobca, ktorý mal v colnom konaní postavenie deklaranta. Rovnako tak krajský súd považuje za dostatočne zistenú a preukázanú skutočnosť, že údaje uvedené v konkrétnych odsekoch jednotlivých colných vyhlásení nie sú správne.

1.11 Krajský súd teda zistil, že deklarovaný tovar - spojovacie materiály, bol dovezený do Európskej únie, v ktorom prípade dovezený tovar musí spĺňať kritériá pôvodu stanovené v Nariadení Komisie (EHS) č. 2454/93. Pravidlom preferenčného pôvodu, ktoré sa vzťahuje na oceľové spojovacie materiály (článok 76 Nariadenia Komisie č. 1454/93 a jeho príloha 13a), je ich výroba z materiálov akejkoľvek položky okrem položky daného výrobku. V Záverečnej správe OLAF je výslovne uvedené, že spojovacie materiály neboli v Thajsku vyrobené ani v dostatočnom rozsahu prepracované alebo spracované. Čínske spojovacie materiály sa len prekladali cez sklady v prístave Laem Chabang a cez sklad Best Bonded Warehouse v Chonburi. Preto sa pri prekládke výrobkov predtým dovezených z Čínskej ľudovej republiky nemôže priznať preferenčný pôvod výrobku.

1.12 Žalobca teda, podľa krajského súdu, v odseku 33 colných vyhlásení deklaroval nesprávne údaje spočívajúce v číselných kódoch dodatkového znaku integrovaného sadzobníka Európskeho spoločenstva (ďalej len „Taric“), avšak žalobca mal navyše deklarovať aj číselný kód Taric v tvare „A999“, určujúci sadzbu konečného antidumpingového cla. Žalobca ďalej v odseku 34a vo všetkých položkách colných vyhlásení uviedol nesprávne údaje o krajine pôvodu, keď v odseku 34a uviedol nesprávny kód „TH“ namiesto „CN“. Žalobca taktiež v odseku 36 vo všetkých podložkách colného vyhlásenia č. 0666310301272 zo dňa 11.03.2013 nesprávne uviedol kód „200“ namiesto kódu „100“, v dôsledku čoho si uplatnil preferenciu na colnú sadzbu v rámci Všeobecného systému preferencií bez podmienok a obmedzení na základe predloženého osvedčenia o pôvode tovaru. Podobne tak žalobca v odseku 44 vo všetkých podložkách colného vyhlásenia č. 0666310301272 zo dňa 11.03.2013 nesprávne uviedol kód N865 spolu s číslom osvedčenia o pôvode tovaru FORM A „IA2013-0014121“, avšak osvedčenie o pôvode nemal žalobca vôbec uviesť.

1.13 Krajský súd preto skonštatoval, že s poukazom na vyššie uvedené skutočnosti a zistenia obsiahnuté v Záverečnej správe OLAF zo dňa 05.06.2014 krajský súd považuje žalobcom deklarované údaje v odsekoch 33, 34a, 36 a 44 jednotlivých colných vyhlásení v zhode s finančnými orgánmi za nesprávne.

1.14 Podľa záverov krajského súdu, v dôsledku uvedenia nesprávnych informácií žalobcom do jednotlivých colných vyhlásení, bol následne predmetný tovar prepustený do navrhnutého colného režimu a boli vymierané dovozné platby v nižšej výške, než aké by boli vymierané v prípade uvedenia správnych údajov. Podpísaním písomného colného vyhlásenia žalobca potvrdil správnosť uvedených údajov. V zmysle článku 199 ods. 1 Nariadenia Komisie (EHS) č. 2454/93 je však deklarant povinný v colnom konaní uvádzať správne údaje, predkladať a zároveň splniť všetky povinnosti súvisiace s umiestnením predmetného tovaru do navrhnutého colného režimu.

1.15 Z uvedeného tak krajský súd mal jednoznačne preukázanú príčinnú súvislosť medzi protiprávnym konaním žalobcu (spočívajúcom v uvedení nesprávnych údajov do colných vyhlásení) a následným prepustením tovaru na základe týchto nesprávnych údajov a s tým spojeným nesprávnym vymieraním nižšej sumy dovozných platieb.

1.16 Krajský súd skonštatoval, že k zodpovednosti za colný delikt, sa zavinenie nevyžaduje, a to ani vo forme vedomej, či nevedomej nedbanlivosti. V ustanovení § 70 Colného zákona je zakotvená absolútna objektívna zodpovednosť, pričom na uplatnenie zodpovednostných následkov - uloženie sankcie vo forme pokuty postačuje samotná skutočnosť porušenia, nespĺnenia alebo opomenutia povinností stanovených colným zákonom. Porušenie, nespĺnenie alebo opomenutie právnej povinnosti vyplývajúcej z colných predpisov je colným deliktom, ktorým možno postihnúť trestom za predpokladu, že takým konaním sú naplnené znaky deliktu a jeho konkrétnej skutkovej podstaty stanovenej colným zákonom

(rozsudok Najvyššieho súdu SR sp. zn. 5Sžf/41/2009 zo dňa 17.03.2010).

1.17 Podľa krajského súdu, spôsob získania nesprávnych údajov, resp. dokladov, ktoré tieto údaje obsahovali, nemá vplyv na skutočnosť, že to bol práve žalobca ako deklarant, ktorý tieto údaje poskytol orgánom v colnom konaní a že práve na základe týchto žalobcom poskytnutých nesprávnych údajov došlo k prepusteniu tovaru. Platné právne predpisy nevyžadujú, aby túto nesprávnosť žalobca zaviniel. Ani žalobcom deklarovanú dobrú vieru nepovažuje krajský súd rovnako ako žalovaný vo vzťahu k vyššie definovanej objektívnej zodpovednosti v rámci skutkovej podstaty colného deliktu za právne relevantnú, v dôsledku čoho nemôže zbaviť žalobcu zodpovednosti článku 199 ods. 1 Nariadenia Komisie (EHS) č. 2454/93. Rovnako tak na zodpovednosť žalobcu nemá vplyv ani prípadná otázka o jeho (ne)vedomosti o nesprávnosti údajov. Žalobca mal možnosť požiadať colný úrad o vydanie záväznej informácie o pôvode tovaru v súlade s článkom 12 Colného kódexu. Uvedená právna úprava však neumožňovala vydať záväznú informáciu spätne na už dovezený a do voľného obehu prepustený tovar. Záväzná informácia sa v zmysle uvedeného článku vydávala vždy na tovar, ktorého dovoz sa neuskutočnil, teda na tovar, pre ktorý by boli colné formalities splnené až po dátume vydania záväznej informácie. Keďže žalobca o vydanie záväznej informácie o pôvode tovaru nepožiadala a údaje o pôvode tovaru poskytol colným úradom v colnom konaní bez ich bližšieho overenia, vystavil sa riziku nesprávneho uvedenia pôvodu tovaru a následnej objektívnej zodpovednosti za tieto údaje použité v colnom konaní.

1.18 Krajský súd mal teda jednoznačne za preukázanú spoločenskú nebezpečnosť žalobcu, ktorá spočívala v tom, že v dôsledku nesprávnych údajov uvedených žalobcom do colných vyhlásení bol prepustený tovar do navrhnutého colného režimu, v dôsledku čoho došlo k následnému vymeraniu nižšej sumy dovozných platieb a k poškodeniu finančných záujmov Európskej únie. Uvedeným konaním žalobcu zároveň došlo podľa vnútroštátnej úpravy aj k naplneniu skutkovej podstaty colného deliktu uvedenej v § 72 ods. 1 písm. d/ Colného zákona.

1.19 Krajský súd ďalej konštatoval, že rozhodnutie žalovaného, ako aj správneho orgánu prvého stupňa bolo vydané v súlade so zákonom a sankcia pokuta vo výške 500,- € bola žalobcovi vyčíslená v súlade s právnymi predpismi, pri dolnej hranici zákonom stanoveného rozpätia.

1.20 Krajský súd na základe vyššie uvedeného, po preskúmaní danej veci, dospel k záveru, že žalovaný, ako aj správny orgán prvého stupňa dostatočne zistili skutkový stav, zabezpečili potrebné podklady, ktoré správne vyhodnotili a vyvodili správny právny záver, s ktorým sa krajský súd stotožnil a v podrobnostiach naň poukazuje. Správne orgány tak rozhodli v súlade so zákonom, a preto krajský súd žalobu ako nedôvodnú zamietol podľa § 190 SSP.

1.21 O trovách konania rozhodol krajský súd podľa § 168 SSP, podľa ktorého žalovanému prizná správny súd podľa pomeru jeho úspechu vo veci voči žalobcovi právo na náhradu dôvodne vynaložených trov konania, iba ak to možno spravodlivo požadovať. Orgánu štátnej správy však náhradu trov právneho zastúpenia možno priznať len výnimočne.

1.22 V prejednávanej veci krajský súd procesne úspešnému žalovanému náhradu trov konania nepriznal, pretože menovaný na pojednávaní konanom dňa 06.09.2016 výslovne uviedol, že v prípade úspechu si trovy konania neuplatňuje.

2.

2.1 Následne proti rozhodnutiu krajského súdu č. k. 11S/110/2015-49 zo dňa 06.09.2016 podal žalobca kasačnú sťažnosť, a to v celom rozsahu, z dôvodu podľa § 440 písm. g/ Správneho súdneho poriadku, pretože súd rozhodol na základe nesprávneho právneho posúdenia veci, keď konanie žalobcu kvalifikoval ako colný delikt.

2.2 Krajský súd podľa žalobcu dospel k záveru, že žalobca naplnil skutkovú podstatu colného deliktu podľa § 72 ods. 1 písm. d/ zákona č. 199/2004 Z. z. (ďalej len „colný zákon“), pričom krajský súd

dospel k záveru, že žalobca sa dopustil colného deliktu tým, že uviedol nesprávne údaje v colnom vyhlásení, čím bol prepustený tovar do navrhnutého režimu, v dôsledku čoho došlo k následnému vymeraniu nižšej sumy dovozných platieb a k poškodeniu finančných záujmov Európskej únie.

2.3 Podľa žalobcu, z rozsudku krajského súdu vyplýva, že k argumentácii žalobcu krajský súd nezaujal žiadne stanovisko, pričom prevzal v celom rozsahu argumentáciu žalovaného. Z vecného hľadiska sa tak postup súdu javí ako pokračovanie správneho konania a nie ako preskúmanie zákonnosti rozhodnutia súdom.

2.4 Žalobca popiera protiprávnosť svojho konania, pretože následok - nesprávny výber cla, nenastal v dôsledku jeho protiprávneho konania, ale bol následkom konania orgánov štátu, ktoré Osvedčenie o pôvode tovaru vydal, čo vyplýva zo správy OLAF-u, na ktorú sa súd aj žalovaný odvoláva.

2.5 Žalobca popiera, že v colnom vyhlásení uvádzal nesprávne údaje, nakoľko tieto sa zhodujú s údajmi uvedenými v Osvedčení o pôvode tovaru, ktoré vydal orgán štátu, ktorý je oprávnený takéto osvedčenie vydať a vydal ho na základe žiadosti vývozcu, a nie na základe žiadosti žalobcu.

2.6 Podľa žalobcu Osvedčenie o pôvode tovaru, ktoré sprevádza zásielku alebo je zaslané vývozcom dovozcom, je listinou, na základe ktorej môžu orgány dovoznej krajiny poskytnúť na dovážaný tovar preferenciu. Žalobca je presvedčený, že nie je možné vidieť spoločenskú nebezpečnosť v konaní žalobcu, ktorý v colnom vyhlásení uvedie údaje zhodné s Osvedčením o pôvode tovaru, ktoré vydal príslušný orgán krajiny vývozu.

2.7 Podľa názoru žalobcu, ak bol nesprávne určený colný dlh, tak to nebolo z dôvodu, že žalobca podal colné vyhlásenie, ale v dôsledku toho, že tovar nemal pôvod v krajine vývozu. Pôvod tovaru sa preukazuje listinou, ktorej formu a náležitosti upravujú colné predpisy, túto listinu vydávajú orgány krajiny vývozu na žiadosť vývozcu.

2.8 Žalobca namietal, že sa colného deliktu nedopustil, keďže neporušil colné predpisy, pretože neuviedol nesprávne údaje, nakoľko tieto údaje sa zhodovali s údajmi uvedenými v Osvedčení o pôvode, ktoré vydal na to určený zahraničný orgán. Sporné údaje teda boli uvedené v súlade s pravidlami pre vyplňovanie colných vyhlásení.

2.9 OLAF-om zistené skutočnosti, neboli podľa žalobcu, dôkazom o tom, že v čase podania colného vyhlásenia boli uvedené nesprávne údaje v tomto vyhlásení, ale boli dôkazom, že príslušný orgán vývozného štátu vydal Osvedčenie o pôvode tovaru, ktoré vydať nemal, keďže daný tovar nespĺňal podmienky pôvodu.

2.10 Podľa názoru žalobcu odôvodnenie rozsudku krajského súdu nie je v súlade s § 139 ods. 2 C.s.p. Závery súdu nemajú oporu v administratívnom spise, pretože údaje v colnom vyhlásení boli zhodné s údajmi v Osvedčení o pôvode tovaru, čím je preukázané, podľa žalobcu, že predmetné údaje neboli nesprávne.

2.11 Podľa § 72 ods. 1/ Colného zákona, colného deliktu sa dopustí ten, kto spôsobí, že mu bol tovar prepustený na základe nepravých, pozmenených alebo falšovaných dokladov alebo nesprávnych alebo nepravdivých údajov.

2.12 Žalobca je presvedčený, že vecná nesprávnosť osvedčenia, ktorá bola zistená až neskôr, nezakladá zodpovednosť žalobcu, pretože ten nie je povinný zisťovať ani posudzovať pôvod, ale o pôvode tovaru je povinný predložiť dôkaz vydaný vecne príslušným orgánom krajiny vývozu. Takýto dôkaz žalobca predložil a na základe tohto dôkazu, Osvedčenie o pôvode tovaru, boli uvedené aj údaje do colného vyhlásenia. Podaním colného vyhlásenia sa začína colné konanie, listinou na základe ktorej rozhodujú colné orgány o nároku na poskytnutie preferencie, je Osvedčenie o pôvode tovaru, a to bolo vydané príslušným orgánom krajiny vývozu.

2.13 Žalobca je presvedčený, že nebola naplnená skutková podstata colného deliktu podľa § 72 ods. 1 písm. d/ Colného zákona, pretože údaje uvedené žalobcom do colného vyhlásenia boli uvedené nielen v súlade s colnými predpismi, ale boli aj v súlade s Osvedčením o pôvode tovaru, ktoré vydal príslušný orgán krajiny vývozu.

2.14 Podľa žalobcu neexistuje príčinná súvislosť medzi konaním žalobcu a poskytnutím preferencie a clom vymeraným v nižšej výške, naopak je preukázaná priama príčinná súvislosť medzi konaním príslušného úradu krajiny vývozu, ktorý vydal Osvedčenie o pôvode tovaru, na základe ktorého bol tovar prepustený do režimu voľného obehu s priznaním preferencie.

2.15 Žalobca navrhuje, aby Najvyšší súd SR rozsudok krajského súdu zmenil tak, že zruší rozhodnutia žalovaného ako aj Colného úradu v Trenčíne, alternatívne zruší rozsudok krajského súdu a vec mu vráti na ďalšie konanie.

3.

3.1 Vyjadrením doručeným krajskému súdu dňa 15.12.2016 sa k podanému odvolaniu žalobcu vyjadril žalovaný v tom zmysle, že sa stotožňuje s napadnutým rozsudkom Krajského súdu v Trenčíne.

3.2 Žalovaný dôvodí tým, že skutočnosť, že konkrétne údaje, ktoré žalobca uviedol v určených odsekoch colných vyhlásení nezodpovedajú objektívnej realite, teda sú nesprávne, bola pred vydaním napadnutého prvostupňového rozhodnutia colným úradom dostatočne preukázaná, a dokonca ju nespochybnil ani žalobca, či jeho právny žalobca.

3.3 Je preukázané, že konkrétne nesprávne údaje uviedol do príslušných odsekov colných vyhlásení žalobca ako účastník colného konania, ktorý mal v colnom konaní postavenie deklaranta. Príčinná súvislosť medzi tým, že žalobca ako deklarant uviedol do určitých odsekov colných vyhlásení nesprávne údaje a že následne bol žalobcovi ako deklarantovi tovar na základe týchto colných vyhlásení a v nich uvedených nesprávnych údajov prepustený do navrhnutého colného režimu je jednoznačne zrejmé.

3.4 Podľa názoru žalovaného protiprávnym konaním je uvedenie nesprávnych údajov do colného vyhlásenia, následkom toho je prepustenie tovaru na základe týchto údajov a s tým spojené, okrem iného, vymeranie nižšej sumy, než by mala byť na základe zákona.

3.5 Žalovaný ďalej poukazuje na zodpovednosť, ktorá podľa neho plyní žalobcovi aj z ustanovení čl. 199 ods. 1 nariadenia Komisie (EHS) č. 2913/92 z 02.07.1993, ktorým sa ustanovuje Colný kódex Spoločenstva, v zmysle ktorého predloženie vyhlásenia colnému úradu, ktoré podpíše deklarant alebo jeho zástupca, zakladá v súlade s platnými ustanoveniami zodpovednosť deklaranta alebo jeho zástupcu za správnosť údajov uvedených vo vyhlásení, pravosť predložených dokladov a splnenie všetkých povinností súvisiacich s umiestnením predmetného tovaru do navrhovaného režimu. Zodpovednosť žalobcu ako deklaranta je konštituovaná ako objektívna, teda zodpovednosť za výsledok je daná bez ohľadu na zavinenie. Rovnako, aj v prípade zodpovednosti právnickej osoby za colný delikt uvedený v § 72 ods. 1 písm. d/ zákona č. 199/2004 Z. z. sa uplatňuje objektívna zodpovednosť.

3.6 Žalovaný ďalej argumentuje, že skutočnosť, že žalobca ako deklarant nebol o nesprávnosti údajov v dokladoch, ktoré mu slúžili ako podklady pre vyplnenie colného vyhlásenia informovaný, ho nezbaňuje zodpovednosti za to, že tieto nesprávne údaje do ním podaných colných vyhlásení uviedol.

3.7 Tvrdenie žalobcu, že nie je povinný zisťovať a posudzovať pôvod tovaru je správne, avšak podľa žalovaného, si deklarant musí byť vedomý, že v zmysle colných predpisov za správnosť údajov uvedených v colnom vyhlásení a pravosť, či pravdivosť ním predložených dokladov zodpovedá.

3.8 Žalovaný navrhuje, aby kasačný súd kasačnú sťažnosť žalobcu v zmysle § 461 zákona č. 162/2015 Z. z. SSP zamietol, pretože je nedôvodná.

4.

4.1 Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd kasačný (§ 438 Správneho súdneho poriadku, ďalej len „SSP“) preskúmal napadnutý rozsudok krajského súdu ako aj konanie, ktoré mu predchádzalo, v rozsahu a v medziach podaných v kasačnej sťažnosti (§ 453 SSP). Kasačnú sťažnosť prejednal bez nariadenia pojednávania podľa § 455 SSP, keď deň vyhlásenia rozhodnutia bol zverejnený minimálne päť dní vopred na úradnej tabuli a na internetovej stránke Najvyššieho súdu Slovenskej republiky www.nsud.sk.

4.2 Kasačný súd po preštudovaní predloženého spisovaného materiálu, súdneho ako aj administratívneho spisu konštatuje, že sa stotožňuje s dôvodmi a závermi vyjadrenými v rozsudku krajského súdu, pričom dospel k záveru, že kasačnú sťažnosť je potrebné v zmysle § 461 SSP zamietnuť, nakoľko nie je dôvodná.

4.3 Kasačný súd na základe podanej kasačnej sťažnosti žalovaného a z predloženého administratívneho a súdneho spisu zistil, že predmetom preskúmacieho konania v danej veci bolo preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného č. 1113323/2015 zo dňa 30. septembra 2015, ktorým žalovaný zamietol odvolanie žalobcu a súčasne potvrdil prvostupňové rozhodnutie Colného úradu Trenčín č. 1096631/1/206385/2015 zo dňa 19. mája 2015, ktorým bol žalobca uznaný zodpovedným z dopustenia sa colného deliktu podľa § 70 Colného zákona, spôsobom uvedeným v § 72 ods. 1 písm. d/ Colného zákona, pretože žalobca v prípade údajov deklarovaných v rozhodnutiach v colnom konaní - v colných vyhláseniach č. 0666310101364 zo dňa 28.03.2011, č. 0666310101714 zo dňa 18.04.2011, č. 0666310103000 zo dňa 08.07.2011 a č. 0666310301272 zo dňa 11.03.2013 (ďalej aj „colné vyhlásenia“) spôsobil, že bol predmetný tovar prepustený na základe nesprávnych údajov do navrhovaného colného režimu. Za uvedené konanie bola žalobcovi uložená pokuta vo výške 500,- € spolu s povinnosťou uhradiť náklady spojené s prejednaním colného deliktu určené paušálnou sumou 33,19 € v zmysle § 78 ods. 3 Colného zákona.

4.4 Kasačný súd na základe podanej kasačnej sťažnosti žalobcu zistil, že žalobca poukázal obdobne ako v žalobe na tieto skutočnosti: dôvodil, že vecná nesprávnosť osvedčenia, ktorá bola zistená až neskôr, nezakladá zodpovednosť žalobcu, pretože ten nie je povinný zisťovať ani posudzovať pôvod, ale o pôvode tovaru je povinný predložiť dôkaz vydaný vecne príslušným orgánom krajiny vývozcu. Takýto dôkaz žalobca predložil a na základe tohto dôkazu, Osvedčenie o pôvode tovaru, boli uvedené aj údaje do colného vyhlásenia. Podaním colného vyhlásenia sa začína colné konanie, listinou na základe ktorej rozhodujú colné orgány o nároku na poskytnutie preferencie, je Osvedčenie o pôvode tovaru, a to bolo vydané príslušným orgánom krajiny vývozu.

4.5 Ďalej, podľa žalobcu, krajský súd uzavrel, že žalobca naplnil skutkovú podstatu colného deliktu, podľa § 72 ods. 1 písm. d/ zákona č. 199/2004 Z. z. (ďalej len „colný zákon“), pričom krajský súd dospel k záveru, že žalobca sa dopustil colného deliktu tým, že uviedol nesprávne údaje v colnom vyhlásení, čím bol prepustený tovar do navrhnutého režimu, v dôsledku čoho došlo k následnému vymeraniu nižšej sumy dovozných platieb a k poškodeniu finančných záujmov Európskej únie.

4.6 Podľa žalobcu, krajský súd nezaujal žiadne stanovisko k jeho argumentácii, pričom prevzal v celom rozsahu argumentáciu žalovaného. Z vecného hľadiska sa tak postup súdu javí ako pokračovanie správneho konania a nie ako preskúmanie zákonnosti rozhodnutia súdom.

4.7 Žalobca popiera protiprávnosť svojho konania, pretože následok - nesprávny výber cla, nenastal v dôsledku jeho protiprávneho konania, ale bol následkom konania orgánov štátu, ktoré Osvedčenie o pôvode tovaru vydal, čo vyplýva zo správy OLAF-u, na ktorú sa súd aj žalovaný odvoláva, rovnako

popiera, že v colnom vyhlásení uvádzal nesprávne údaje, nakoľko tieto sa zhodujú s údajmi uvedenými v Osvedčení o pôvode tovaru, ktoré vydal orgán štátu, ktorý je oprávnený takéto osvedčenie vydať a vydal ho na základe žiadosti vývozcu, a nie na základe žiadosti žalobcu.

4.8 Podľa § 70 Colného zákona colný delikt je konanie alebo opomenutie fyzickej osoby - podnikateľa alebo právnickej osoby, ktorým porušila colné predpisy spôsobom podľa § 72 ods. 1 (ďalej len „porušovateľ“).

4.9 Podľa § 72 ods. 1 písm. d/ Colného zákona colného deliktu alebo colného priestupku sa dopustí ten, kto spôsobí, že mu bol tovar prepustený na základe nepravých, pozmenených alebo falšovaných dokladov alebo nesprávnych alebo nepravdivých údajov.

4.10 Podľa § 73 písm. a/ Colného zákona colný úrad môže za colný delikt uložiť tieto sankcie: pokutu.

4.11 Podľa § 74 ods. 1 Colného zákona za colný delikt možno podľa závažnosti porušenia colných predpisov uložiť pokutu do 99.581,75 €.

4.12 Podľa § 76 ods. 1 Colného zákona pokutu alebo prepadnutie tovaru alebo veci možno uložiť porušovateľovi do dvoch rokov odo dňa, keď colný úrad zistil, že táto osoba porušila alebo nesplnila povinnosť uloženú colnými predpismi, najneskôr však do šiestich rokov odo dňa porušenia alebo nesplnenia povinnosti.

4.13 Podľa čl. 199 Nariadenia Komisie (EHS) č. 2454/93 zo dňa 2. júla 1993, ktorým sa vykonáva nariadenie Rady (EHS) č. 2913/92, ktorým sa ustanovuje Colný kódex Spoločenstva (ďalej len „Nariadenie Komisie (EHS) č. 2454/93“) bez dopadu na možné uplatňovanie penalizačných ustanovení, predloženie vyhlásenia colnému úradu, ktoré podpíše deklarant alebo jeho zástupca, znamená, že deklarant alebo jeho zástupca zodpovedá podľa platných ustanovení za správnosť informácií uvedených vo vyhlásení, pravosť priložených dokumentov a súlad so všetkými povinnosťami, ktoré sa týkajú prepustenia príslušného tovaru do príslušného režimu.

4.14 Podľa článku 12 ods. 1 Nariadenia Rady (EHS) č. 2913/92, ktorým sa ustanovuje Colný kódex Spoločenstva, účinnom do 30.04.2016 (ďalej len „Colný kódex“), colné úrady vydávajú záväznú informáciu o nomenklatúrnom zatriedení tovaru alebo záväznú informáciu o pôvode tovaru na písomnú žiadosť, konajúc v súlade s postupom výboru.

4.15 Podľa článku 12 ods. 2 Colného kódexu záväzná informácia o nomenklatúrnom zatriedení tovaru alebo záväzná informácia o pôvode tovaru sú pre colné úrady záväzné len vo vzťahu k držiteľovi týchto informácií, čo sa týka nomenklatúrneho zaradenia alebo určenia pôvodu tovaru.

4.16 Kasačný súd po preštudovaní predložených administratívnych a súdnych spisových materiálov konštatuje, že rozsudok krajského súdu je logický a vecne správny v súlade so zákonom. Nemožno sa stotožniť s pochybnosťou žalobcu v súvislosti s jeho zodpovednosťou za vytýkaný colný delikt vzhľadom na jeho postavenie ako deklaranta v colnom konaní.

4.17 Najvyšší súd konštatuje i na podklade ustálenej judikatúry Súdneho dvora Európskej únie (ďalej len „SD EÚ“), že ak boli colné orgány uvedené do omylu nesprávnymi informáciami uvedenými v Colnom vyhlásení deklaranta (alebo zástupcu), a pokiaľ platnosť týchto informácií nemali dotknuté orgány povinnosť kontrolovať, chyba je pričítateľná výlučne obchodníkovi, deklarantovi (porovnaj aj rozhodnutie SD EÚ vo veci Mecanarte), pričom kasačný súd poukazuje v otázke posúdenia schopností žalobcu vo vzťahu k miere jeho možností rozumieť colnému konaniu, a toho, či bol, resp. nebol alebo mohol byť uvedený do omylu, aj na rozsudok SD EÚ zo dňa 11.11.1999 vo veci Söhl & Söhlke C-48/98, Recueil, s. I-7877, podľa ktorého obchodník/ deklarant nie je posudzovaný podľa skúseností s colným konaním, ale s obchodnou činnosťou dovozu a vývozu.

4.18 Napriek vyššie uvedenému nie je pravdou, čo tvrdí žalobca, že sa jeho argumentmi žalovaný a krajský súd nezaoberali. Práve naopak, už len v odôvodnení o výške uloženej pokuty, v tomto prípade uloženej na spodnej hranici zákonného rozpätia, jasne žalovaný popisuje, že si uvedomuje možnosť, že žalobca mohol byť uvedený do omylu svojimi obchodnými partnermi, a preto uložil žalobcovi pokutu na spodnej hranici zákonom ustanovených limitov.

4.19 Na podklade uvedeného kasačný súd v zhode s úvahou krajského súdu, ale aj s právnym názorom a skutkovými zisteniami žalovaného, je presvedčený, že žalobca v postavení deklaranta v colnom konaní prebral na seba zodpovednosť za údaje, ktoré uviedol do Colného vyhlásenia, a teda v prípade následného zistenia ich nesprávnosti (v tomto prípade na základe šetrení OLAF), jednoznačne za tieto skutočnosti zodpovedá. Je síce pravda, že údaje uvedené v Colnom vyhlásení sa zhodujú s údajmi v Osvedčení, podľa ktorého zrejme žalobca predmetné vyhlásenia vyplňal, to však nemení nič na tom, že tieto údaje sú preukázateľne nesprávne a nepravdivé, tak ako to žalovaný a prvostupňový orgán zistili a popísali vo svojom rozhodnutí a je potrebné v zmysle zákona uzavrieť, že boli naplnené kritéria objektívnej zodpovednosti žalobcu.

4.20 Kasačný súd po preštudovaní predložených administratívnych a súdnych spisových materiálov konštatuje, že rozhodnutie krajského súdu bolo vydané na základe vecne správneho právneho posúdenia veci, pričom dôvody uvedené v kasačnej sťažnosti žalobcom, neboli spôsobilé prívodiť zmenu tohto rozhodnutia, a preto kasačný súd v zmysle § 491 SSP kasačnú sťažnosť zamietol ako nedôvodnú.

4.21 O trovách kasačného konania rozhodol kasačný súd podľa § 467 ods. 1 SSP v spojitosti s § 167 ods. 1 SSP a contratio tak že, neúspešnému žalobcovi náhradu trov kasačného konania nepriznal.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku opravný prostriedok n i e j e prípustný.